

Praha 13. listopadu 2025
č. j. UKRUK/685127/2025-2

Komise pro třetí roli AS UK

Datum konání: 13. listopadu 2025

Čas: 16:00

Místo: Malá aula Karolina

Přítomni: Bc. Rafael D. Berti (FHS UK), RNDr. Andrej Farkaš (MFF UK), Mgr. et Mgr. Jakub Čech (PF UK), PharmDr. Eduard Jirkovský, Ph.D. (FaF UK), Bc. Šimon Karban (PřF UK), PhDr. Zdeňka Kudláčková (FaF UK), Paul Lafogiannis (LFP UK), Mgr. Petr Šimůnek (MFF UK), Adam Zdráhal (LFP UK), Tomáš Kryl (MFF UK)

Omluveni: Tereza Entlerová (3. LF UK)

Hosté: Mgr. Martin Maňásek (kvestor UK), PhDr. Kateřina Šámalová, Ph.D. (ombudsmanka UK), Mgr. Tomáš Konečný (UK Point)

Program

1. Zahájení a schválení programu zasedání Komise pro třetí roli AS UK
2. Návrh Strategického záměru UK 2026-2030
3. Návrh Plánu realizace strategického záměru UK 2026
4. Kampaň prevence nevhodného chování na UK
5. Různé

1. Zahájení a schválení programu zasedání Komise pro třetí roli AS UK

V nepřítomnosti předsedkyně Komise pro třetí roli AS UK, Terezy Entlerové, přivítal přítomné a zahájil zasedání pověřený člen komise Bc. Rafael Daniel Berti.

Návrh usnesení:

Komise pro třetí roli AS UK schvaluje program zasedání tichým souhlasem.

2. Návrh Strategického záměru UK 2026-2030

Bc. Rafael Daniel Berti uvedl tento bod a předal slovo Mgr. Martinu Maňáskovi, kvestorovi UK.

Kvestor UK shrnul předkládaný materiál. Uvedl, že se jedná o návrh strategického záměru UK na pětileté období let 2026 až 2030, přičemž stávající strategický záměr univerzity pozbývá platnosti ke konci roku 2025. Zdůraznil, že cílem je schválit nový strategický záměr

Akademický senát

Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1
telefon: (+420) 224 491 311
e-mail: senat@cuni.cz
senat.cuni.cz

ještě do konce roku 2025. Kvestor dále informoval, že práce na návrhu strategického záměru byly zahájeny již na konci předchozího roku a východiskem pro jeho zpracování bylo zejména čerstvě dokončené mezinárodní hodnocení UK. Návrh se postupně vyvíjel a byl projednáván v řadě univerzitních grémií, včetně několika diskusí na RKR UK.

Za klíčovou část procesu označil kvestor projednání návrhu na dvou kulatých stolech, které se uskutečnily v červnu a v září. Na tato jednání byli pozváni zástupci akademické obce i všech relevantních orgánů univerzity, včetně AS UK, zástupců Správní rady UK a zástupců akademických senátů jednotlivých fakult. K výchozímu návrhu strategického záměru bylo v této fázi vzneseno přibližně 200 připomínek, které byly postupně vyhodnocovány a zapracovávány. Kvestor uvedl, že s pokračujícím projednáváním počet připomínek výrazně klesal a po druhém kulatém stole se jednalo již pouze o jednotlivé podněty, z nichž jen malá část byla dále zapracována, zatímco ostatní byly řešeny formou vysvětlení.

Dále se kvestor UK zaměřil na obsahové okruhy strategického záměru, které jsou z hlediska působnosti příslušné komise obzvláště relevantní. Uvedl, že jedním z klíčových témat je pojetí UK jako společensky odpovědné autority. Strategický záměr se v této souvislosti věnuje otázkám komunikace uvnitř univerzity i komunikace univerzity s veřejností, a to napříč všemi oblastmi její činnosti, se zvláštním důrazem na komunikaci a popularizaci výsledků vědecké práce.

Současně kvestor upozornil, že tato část strategického záměru se významně zabývá také otázkami etiky a nastavení vnitřního prostředí univerzity, zejména z hlediska férovosti, transparentnosti a jasného vymezení hodnot, které jsou považovány za zásadní pro udržení zdravé a otevřené akademické atmosféry na UK.

Rozprava

Dr. Farkaš v rozpravě uvedl, že předložený dokument považuje za velmi obecný, vzletný a místy nedostatečně konkretizovaný, zejména pokud jde o oblast třetí role univerzity. Upozornil na to, že navržené indikátory jsou převážně kvantitativního charakteru, zaměřené především na počty uskutečněných přednášek, akcí pro veřejnost či popularizačních programů. Postrádá však systematickou práci se zpětnou vazbou, která by umožnila hodnotit kvalitu těchto aktivit a jejich skutečný dopad. Podle jeho názoru hrozí, že hodnocení bude spočívat pouze v „odškrtávání“ splněných položek, aniž by docházelo k reálnému posunu směrem ke kvalitativnímu zlepšování. Dr. Farkaš dále uvedl, že chápe, že detailní rozpracování těchto mechanismů nemusí být obsahem samotného strategického záměru, nicméně by uvítal, aby práce se zpětnou vazbou byla systematicky promítnuta alespoň do ročních realizačních plánů. Analogickou výhradu vznesl rovněž k hodnocení činnosti nadačního fondu, kde je podle něj jako hlavní ukazatel sledována výše získaných finančních prostředků. Taková metrika je podle jeho názoru nedostatečná, neboť činnost nadačního fondu spočívá rovněž v dlouhodobém budování komunity podporovatelů. Navrhl proto sledovat i jiné ukazatele, jako je počet aktivních podporovatelů, míra zapojení komunity, konverze z alumni aktivit či reakce na propagační kampaně. Připomněl, že pro tyto účely je možné použít již zavedené softwarové nástroje, které umožňují detailnější vyhodnocování interakcí a zájmu veřejnosti.

Kvestor UK na vystoupení reagoval tím, že zaznamenal podněty směřující k doplnění a zpřesnění indikátorů. Souhlasil s tím, že větší míra konkretizace náleží spíše do ročních

plánů realizace strategického záměru. Zároveň připustil, že návrh sledovat u aktivit pro veřejnost nejen jejich počet, ale i zpětnou vazbu, je relevantní, přičemž otevřenou otázkou zůstává, jak takovou zpětnou vazbu systematicky a smysluplně uchopit.

Dr. Farkaš následně doplnil, že sběr zpětné vazby již v některých oblastech univerzita realizuje, například u workshopů pořádaných v Didaktikonu ve spolupráci se školami. Uvedl, že obdobné mechanismy lze využít i u větších popularizačních akcí, byť zde může být sběr zpětné vazby organizačně náročnější. Navrhl využití jednoduchých nástrojů, například digitálních dotazníků či sledování reakcí účastníků prostřednictvím kliknutí na odkazy a následného zájmu o další informace.

Kvestor UK poděkoval za předložené návrhy a uvedl, že si je poznamenal k dalšímu zvážení.

Dr. Bičovský v návaznosti na předchozí vystoupení uvedl, že řadu z diskutovaných problémů by bylo možné řešit prostřednictvím systematického posílení a profesionalizace fundraisingu na UK. Upozornil, že v návrhu strategického záměru postrádá explicitní zmínku o funkčním fundraisingovém týmu, přestože bez jeho existence nelze naplnit ambiciózní cíle dokumentu. Zdůraznil, že univerzita by se měla jasně zavázat k posílení fundraisingového týmu, například k vytvoření alespoň jednoho plného pracovního úvazku v této oblasti v horizontu několika let. Dr. Bičovský dále poukázal na svou zkušenost s fungováním Správní rady Univerzity Karlovy a uvedl, že by uvítal větší respekt k jejím rozhodovacím pravomocím a koncepčnější, partnerskou komunikaci ze strany vedení univerzity. Zároveň vyjádřil překvapení nad tím, že Kampus Hyberská je v dokumentu zmíněn pouze okrajově, zatímco Nadační fond UK má vlastní samostatnou část. Podle jeho názoru by Kampus Hyberská, jako významná instituce univerzity s výrazným společenským a popularizačním přesahem, měl být v dokumentu zpracován samostatně a systematictěji. Kriticky se rovněž vyjádřil k explicitnímu vyzdvihování některých konkrétních popularizačních aktivit, například pravidelných akcí typu Science Café, zatímco jiné, podle jeho názoru významnější aktivity či instituce, nejsou v dokumentu obdobně reflektovány.

Kvestor UK reagoval na dr. Bičovského s tím, že Kampus Hyberská je v návrhu strategického záměru uveden jako samostatná odrážka na druhé úrovni v kapitole věnované rozvoji spolupráce mezi různými skupinami akademické obce. Uvedl, že v současné době je obtížné formulovat detailnější vizi kampusu, neboť stávající strategické dokumenty Kampusu Hyberská končí rokem 2025 a univerzita se v této oblasti nachází na určitém rozcestí. Zdůraznil však, že záměr rozvíjet Kampus Hyberská nadále trvá. Pokud jde o fundraising, kvestor uvedl, že existence adekvátního týmu je nezbytným předpokladem pro naplnění stanovených cílů, nicméně nepovažuje za vhodné sledovat velikost fundraisingového týmu jako samostatný indikátor v rámci strategického záměru. Připustil však, že v realizačních plánech by bylo možné posílení týmu blíže specifikovat.

Dr. Farkaš v dalším vystoupení upozornil na obecnější problém dokumentu, který podle něj místy implicitně předpokládá, že realizace určitých aktivit automaticky povede k pozitivním výsledkům, například ke zvýšení důvěry veřejnosti v univerzitu či ke zlepšení jejího mediálního obrazu. Podle jeho názoru však taková kauzalita není samozřejmá a vyžaduje dlouhodobou a systematickou práci, zejména v oblasti komunikace a práce s různými cílovými skupinami. Varoval před zkratkovitým uvažováním, které předpokládá, že samotné

vzdělávání akademických pracovníků v oblasti komunikace nebo zvýšení počtu výstupů povede automaticky ke zlepšení společenského postavení univerzity.

P. Lafogiannis následně vystoupil s poznámkou týkající se internacionalizace a mezinárodní mobility studentů. Uvedl, že v návrhu strategického záměru postrádá rámec pro spolupráci mezi fakultami se stejným či podobným odborným zaměřením, například mezi lékařskými fakultami. Podle jeho názoru existují mezi fakultami rozdíly v nabídce mobilitních programů, které nejsou dostatečně sdíleny, což studentům znemožňuje plně využít potenciál univerzity jako celku. Navrhl vytvoření institucionálního mostu mezi fakultami, který by umožnil studentům účastnit se mobilitních programů i mimo jejich domovskou fakultu, při zachování autonomie jednotlivých fakult.

Kvestor UK na toto vystoupení reagoval s tím, že univerzita se zamyslí nad možnostmi, jak uvedený podnět do strategického záměru či souvisejících dokumentů zapracovat, a poděkoval za předložený návrh.

Návrh usnesení:

Komise pro třetí roli AS UK vyjadřuje k relevantním bodům návrhu Strategického záměru UK 2026-2030 kladné stanovisko.

Hlasování: 8 (pro) – 0 (proti) – 2 (zdrž.)

Schváleno

3. Návrh Plánu realizace strategického záměru UK 2026

Bc. Rafael Daniel Berti uvedl tento bod a předal slovo Mgr. Martinu Maňáskovi, kvestorovi UK.

Kvestor UK představil předložený materiál a uvedl, že struktura Plánu realizace strategického záměru na rok 2026 plně reflektuje strukturu samotného Strategického záměru UK na období 2026–2030. Vysvětlil, že dokument je členěn podle čtyř stěžejních oblastí strategického záměru, přičemž u každé z nich je v úvodní části stručně shrnuto, jakým směrem by se univerzita měla v dané oblasti v průběhu roku 2026 posunout. Kvestor dále uvedl, že v návaznosti na toto shrnutí plán realizace u jednotlivých oblastí detailněji rozpracovává konkrétní kroky a aktivity, které by se měly v roce 2026 uskutečnit. Tyto kroky jsou konkretizovány výrazně podrobněji než v samotném strategickém záměru a součástí dokumentu je rovněž vymezení odpovědností jednotlivých členů KR UK za plnění stanovených cílů. Pan kvestor současně upozornil, že otázka gescí a odpovědností jednotlivých členů kolegia byla již projednávána například na jednání ekonomické komise a že je pravděpodobné, že v návaznosti na změny ve složení a gescích budoucího kolegia rektora dojde v následujícím období k úpravám této části dokumentu. K tomuto bodu se podle jeho slov vyjádřil také vítězný kandidát na rektora UK prof. Jiří Zima, který konstatoval, že nemá námitky proti schválení plánu realizace v předložené podobě, s tím, že případné nezbytné úpravy může nové kolegium rektora následně iniciovat prostřednictvím návrhu modifikací projednávaných AS UK. Kvestor dále uvedl, že se záměrně zdržel podrobnějšího rozvádění jednotlivých konkrétních opatření, neboť některé z nich již byly diskutovány v předchozích bodech jednání. Upozornil však, že v rámci připomínek zaznamenal podněty týkající se oblasti fundraisingu, zejména potřebu výslovně zmínit budování a posilování fundraisingového týmu v rámci plánu realizace. Na závěr kvestor UK vyzval přítomné k vznesení případných dalších dotazů, připomínek či návrhů k předloženému návrhu Plánu realizace Strategického záměru UK na rok 2026.

Rozprava

Dr. Farkaš vznesl dotaz k bodu týkajícímu se crowdfundingové kampaně u příležitosti výročí založení UK, kterou má realizovat Nadační fond UK. Dotázal se, co konkrétně je tímto pojmem v plánu realizace míněno.

Dr. Bičovský na dotaz reagoval vysvětlením, že se podle jeho názoru jedná o kombinaci jeho dřívějšího návrhu a určitého nedorozumění. Uvedl, že jeho původní myšlenkou bylo ověřit možnosti drobného dárcovství, například oslovením absolventů univerzity při příležitosti výročí jejího založení s žádostí o symbolický finanční příspěvek. Cílem mělo být především otestování ochoty absolventů univerzity tímto způsobem podporovat a získání dat o reálném potenciálu tohoto typu fundraisingu. Zdůraznil, že si není jist, zda je tento záměr správně označovat jako crowdfunding, a připustil, že formulace mohla vzniknout na základě jeho dřívějších, méně přesně vymezených vyjádření.

Kvestor UK uvedl, že popis dr. Bičovského odpovídá jeho chápání daného bodu, a položil otázku, zda by nebylo vhodné tuto část plánu realizace formulovat přesněji.

Dr. Farkaš: následně upozornil, že v současném znění není zřejmé, k jakému konkrétnímu účelu má být crowdfundingová kampaň určena. Podle jeho názoru je problematické uvádět obecný pojem „crowdfunding“ bez jasně vymezeného cíle, neboť crowdfunding je zpravidla spojen s konkrétním projektem či záměrem. Dále se vyjádřil k části plánu realizace týkající se Didaktikonu, kde sice podporuje zvyšování počtu a přípravu nových edukačních programů, avšak postrádá výslovnou zmínku o plánovaném prostorovém rozšíření Didaktikonu. Uvedl, že by bylo vhodné tuto skutečnost do plánu realizace explicitně doplnit, aby nedocházelo k výkladu, že se univerzita zavazuje k rozšiřování nabídky programů, aniž by zajistila odpovídající prostorové kapacity. Rovněž vznesl kritickou poznámku k opakovanému zmiňování podcastů v plánu realizace. Vyjádřil pochybnost, zda je tento nástroj komunikace dostatečně specifický a měřitelný, neboť podcasty dnes produkuje řada institucí i jednotlivců. Upozornil na nejasnost ohledně toho, který konkrétní univerzitní podcast je míněn jako podcast zaměřený na aktuální společenská témata, a zda se jedná o nový projekt, či o pokračování stávajících formátů.

Kvestor UK reagoval tím, že z uvedených příkladů si není jist, zda se v plánu realizace skutečně jedná o nové podcastové projekty. Přislíbil, že tuto otázku ověří, a poznamenal, že vznik některého z podcastů mohl být původně zamýšlen jako projekt konkrétního člena akademické obce.

Dr. Bičovský uvedl, že na UK již existuje poměrně živá komunita studentských podcastů, která by si podle jeho názoru zasloužila systematictější podporu. Navrhl, aby univerzita spíše usilovala o podporu a rozvoj jednoho výrazného a kvalitního podcastu, který by byl unikátní a skutečně reprezentativní, než aby pouze deklarovala zvyšování počtu podcastových výstupů. Upozornil rovněž na některé cíle v oblasti Didaktikonu, zejména na plánovanou návštěvnost 10 000 osob ročně, která je podle jeho slov již v současnosti dosažena, ba dokonce překročena. Vyjádřil proto pochybnost nad smyslností stanovování cílů, které již byly splněny. Dále upozornil, že v plánu realizace jsou uváděny aktivity, které jsou již fakticky realizovány, například expozice zaměřená na umělou inteligenci a poezii. V této souvislosti vyjádřil obavu, zda jsou osoby odpovědné za realizaci

jednotlivých opatření dostatečně připraveny personálně i prostorově na plnění dalších závazků, které z plánu realizace vyplývají.

Kvestor UK k tomu uvedl, že pokud jde o prostorové kapacity, je si vědom, že v současné době nejsou plně připraveny, což bylo již dříve diskutováno. Připustil rovněž, že ne všechny aktivity jsou v tuto chvíli personálně a věcně zajištěny, avšak zdůraznil, že k jejich realizaci je k dispozici časový horizont přibližně jednoho roku.

Dr. Bičovský v reakci položil otázku, zda má univerzita ambici stanovovat si cíle, které již byly dosaženy.

Kvestor UK na tuto otázku reagoval s tím, že formulace cílů může být chápána i jako závazek zachovat stávající úroveň aktivit a nezhoršit jejich současný stav.

P. Lafogiannis následně vystoupil s připomínkou k tématu podcastů z hlediska internacionalizace. Uvedl, že většina stávajících univerzitních podcastů je realizována v českém jazyce, případně kombinovaně v češtině a angličtině v závislosti na hostech. Navrhl zvážit vznik podcastu zaměřeného primárně na zahraniční studenty, ideálně ve spolupráci se studentskými ambasadory, který by byl pro tuto cílovou skupinu srozumitelnější a lépe dostupný.

Kvestor UK na tento podnět reagoval s tím, že univerzita zváží možnosti, jak uvedený návrh do plánu realizace či souvisejících dokumentů zapracovat, a poděkoval za předložený příspěvek.

Návrh usnesení:

Komise pro třetí roli AS UK vyjadřuje k relevantním bodům návrhu Plánu realizace strategického záměru UK na rok 2026 kladné stanovisko.

Hlasování: 7 (pro) – 0 (proti) – 3 (zdrž.)

Schváleno

4. Kampaň prevence nevhodného chování na UK

Bc. Rafael Daniel Berti uvedl tento bod. Přivítal PhDr. Kateřinu Šámalovou, Ph.D., ombudsmanku UK, která představila materiál.

Ombudsmanka UK poděkovala za možnost prezentovat jednu ze systematických aktivit ombudsmanského pracoviště, která vychází z přibližně tříleté zkušenosti s individuální případovou agendou. Uvedla, že ombudsmanské pracoviště se dlouhodobě zabývá podáními různého charakteru a že akademická obec si postupně začíná více uvědomovat, že prostředí a vztahy, v nichž probíhá studium a práce na univerzitě, mohou obsahovat určitá rizika nevhodného chování. Z tohoto důvodu považuje za nezbytné akademickou obec o těchto rizicích informovat, kultivovat její citlivost k jejich rozpoznávání, vyhodnocování a prevenci a zároveň nabídnout pomoc v situacích, kdy k nevhodnému chování již dojde. Tato pomoc je poskytována prostřednictvím sítě ombudsosob, což tvoří základní leitmotiv celé kampaně. Ombudsmanka UK dále uvedla, že kampaň je koncipována tak, aby měla co nejširší dosah jak na zaměstnance UK, tak na studenty. Kampaň má několik základních stavebních prvků, mezi něž patří čtyři videospoty, z nichž jeden je animovaný a tři hrané, a dále sada propagačních předmětů tematizujících různé typy situací a problémů, s nimiž se ombudsmanské pracoviště setkává v rámci řešených případů. Ombudsmanka UK popsala dvě hlavní linie kampaně. První spočívá v distribuci

propagačních materiálů, jako jsou letáky, plakáty, placky a samolepky, na jednotlivé fakulty a součásti univerzity. Tato distribuce již byla realizována ve spolupráci s fakultami a součástmi univerzity, přičemž děkani a děkanky měli možnost určit kontaktní osoby, které s ombudsmanským pracovištěm spolupracovaly. Z pracovišť zároveň vzešel požadavek, aby bylo možné tyto materiály využívat již při adaptačních kurzech, úvodech do studia a při zápisech studentů, čemuž ombudsmanské pracoviště v září vyhovělo a materiály byly na všechny fakulty a součásti distribuovány. Druhou, neméně důležitou linií kampaně je komunikace prostřednictvím sociálních sítí. Ombudsmanka uvedla, že kampaň probíhá podle předem stanoveného harmonogramu v období od 10. listopadu do 10. prosince 2025, tedy do Mezinárodního dne lidských práv. Fakulty mají k dispozici kompletní datový balíček s obsahem určeným ke sdílení na jejich sociálních sítích, včetně instrukcí, jakým způsobem mohou sdílet obsah ombudsmanského instagramového profilu. Ombudsmanka UK dále informovala, že v pondělí byl spuštěn první videospot, doplněný o textový obsah, který podle dosavadních dostupných údajů dosáhl poměrně výrazného zásahu. Ombudsmanské pracoviště bude průběžně vyhodnocovat úspěšnost jednotlivých výstupů kampaně, zejména na sociálních sítích. Současně uvedla, že fakulty a součásti univerzity byly vybaveny tzv. krizovým scénářem, neboť je zřejmé, že zejména videospoty mohou obsahovat citlivá témata a vyvolávat různé reakce. Cílem krizového scénáře je připravit fakulty a součásti na věcné a adekvátní reakce na případné negativní či konfliktní ohlasy. Na závěr ombudsmanka UK uvedla, že kampaň bude završena dne 10. prosince 2025 setkáním k třetímu výročí fungování ombudsmanského pracoviště na UK. Toto setkání má mít přibližně čtyřhodinový formát a bude zahrnovat individuální příspěvky i panelové diskuse za účasti absolventů a dalších osob podílejících se na vytváření bezpečného a sociálně odpovědného prostředí na univerzitě. Zároveň zdůraznila, že UK je jednou z mála vysokých škol v ČR, která se systematicky a otevřeně věnuje prevenci nevhodného chování. Připomněla, že v zahraničním akademickém prostředí je takový přístup běžnou součástí akademického života, a vyjádřila přesvědčení, že aktivní práce s riziky spojenými s akademickým prostředím je nezbytným předpokladem pro jeho dlouhodobé kultivování.

Rozprava

Dr. Kudláčková v rozpravě reagovala na informaci ombudsmanky Univerzity Karlovy o spuštění prvního videospotu kampaně a jeho „značném zásahu“. Požádala o upřesnění, co je tímto pojmem míněno, a dotázala se, jakým způsobem bude u videospotu sledována a vyhodnocována zpětná vazba.

Ombudsmanka UK na dotaz odpověděla, že pod pojmem značný zásah má na mysli zejména vysoký počet zhlédnutí obsahu. Uvedla, že animovaný videospot dosáhl více než 10 000 zhlédnutí, a to bez jakékoli placené propagace. Současně zdůraznila, že fakulty oba související příspěvky poměrně intenzivně sdílely na svých komunikačních kanálech. Pokud jde o zpětnou vazbu, uvedla, že ombudsmanské pracoviště je již od května v intenzivním kontaktu s kontaktními osobami z fakult, zpravidla pracovníky oddělení komunikace a public relations, od nichž bude zpětná vazba systematicky shromažďována a následně vyhodnocována.

Bc. Berti se dotázal, zda uvedený počet zhlédnutí přesahující 10 000 zaznamenal každý z videospotů. Ombudsmanka UK potvrdila, že ano.

Dr. Farkaš následně upozornil, že univerzitní profily disponují velmi vysokým dosahem a například příspěvek studentské komory dosáhl přibližně 30 000 zhlédnutí i když se jedná o úplně nový profil. Podle jeho názoru proto samotný počet zhlédnutí nemusí být dostatečně vypovídajícím ukazatelem úspěšnosti, zejména pokud je obsah dále sdílen hlavními univerzitními kanály.

Ombudsmanka UK na tuto poznámku reagovala tím, že i v tomto kontextu považuje zasažení přibližně třetiny uvedeného počtu za významné. Doplnila, že oba příspěvky jsou navrženy tak, aby byly srozumitelné i bez zapnutého zvuku.

Dr. Farkaš uvedl, že jeho poznámka měla sloužit především k zasažení výsledků do širšího kontextu fungování sociálních sítí. Následně přešel ke kvalitativním připomínkám k technickému zpracování videospotů. Uvedl, že poslední verze materiálů byly rozeslány přibližně před jedním až dvěma týdny a že z hlediska zvukové stránky vnímá u hraných videí technické nedostatky, zejména v oblasti prostorového mixu audia. Na základě své profesní zkušenosti z televizní praxe poukázal na nesoulad mezi obrazem a směřováním zvuku, který je patrný zejména při poslechu se sluchátky, a který podle jeho názoru snižuje celkovou kvalitu zpracování. Dále se dr. Farkaš vyjádřil ke zpracování videí pro sociální sítě, které byly dodány až nyní, konkrétně k vertikálním výřezům původně horizontálních záběrů. Uvedl, že tento postup podle něj vedl ke ztrátě části obrazové informace a v některých případech i k méně lichotivému zachycení účinkujících osob. Vyjádřil přesvědčení, že zvolený technicky nejjednodušší postup neodpovídá investovanému času, finančním prostředkům a zapojení profesionálních herců, a označil to za promarněný potenciál jinak kvalitního obsahu.

Ombudsmanka UK na tuto kritiku reagovala tím, že si je vědoma své neodbornosti v technických otázkách a zdůraznila, že sama není technickým pracovníkem. Uvedla, že přípravě videospotů se tím věnoval déle než jeden rok ve spolupráci s odborníky z různých oblastí, včetně technicky zdatných osob. Zároveň však konstatovala, že uvedenou technickou zpětnou vazbu slyší poprvé, a ujistila přítomné, že ji bere velmi vážně a bude se jí dále zabývat.

Dr. Farkaš v dalším vystoupení vznesl připomínky k animovanému videu kampaně. Uvedl, že vnímá problematiku způsob, jakým je v animaci pracováno s fyzickým kontaktem a jeho hodnocením ve vztahu k vnějšímu vzhledu postav. Podle jeho názoru je ve videu fyzický kontakt prezentován jako negativní tehdy, je-li iniciován vyučujícím, který je zároveň zobrazen jako fyzicky neatraktivní, zatímco obdobný fyzický kontakt mezi studenty je vyobrazen pozitivně. Tento kontrast na něj působí rušivě, neboť rozdíl mezi situacemi není podle jeho názoru dostatečně vysvětlen a může vytvářet dojem, že hodnocení dotyku je odvozeno spíše od vzhledu postav než od povahy vztahu a kontextu. Dále uvedl, že z animovaného zpracování může pro diváka vyplynout zjednodušené sdělení, podle něhož je fyzický kontakt mezi studenty automaticky v pořádku, zatímco fyzický kontakt ze strany vyučujícího je vždy problematický. Podle jeho názoru však ani fyzický kontakt mezi studenty nemusí být nutně vnímán jako přijatelný, pokud není vítaný či souhlasný, a zvolený způsob zobrazení to dostatečně nezachycuje. Současně dr. Farkaš kritizoval rozhodnutí použít v animovaném videu konkrétní podobizny ombudsmanky UK a fakultních ombudsošob namísto generických postav. Uvedl, že mu toto řešení připadá problematické z hlediska dlouhodobé použitelnosti materiálu, neboť funkce ombudsmana je personálně časově omezená. Podle jeho názoru by bylo efektivnější a hospodárnější zvolit obecné, anonymní

postavy, které by reprezentovaly instituci jako takovou, nikoli konkrétní osoby. Vyjádřil rovněž obavu, že personalizace kampaně může vést k nežádoucímu dojmu „kultu osobnosti“ a snížit nadčasovost vytvořených materiálů.

Ombudsmanka UK na tyto připomínky reagovala tím, že animované obrazy podle jejího názoru pracují s celou řadou rozdílů, nikoli pouze s fyzickým vzhledem postav. Zdůraznila význam asymetrie rolí a mocenského postavení ve vztazích, přičemž uvedla, že ne každý fyzický kontakt je nutně zdravý či nezávadný. Podle jejího výkladu animace jasně ukazuje rozdíl mezi dotykem v souměřitelném vztahu, který je projevem podpory a sounáležitosti, a dotykem v asymetrickém vztahu, kde může představovat zneužití moci. Doplnila, že věk či vzhled postav není nositelem hlavního sdělení a že v akademickém prostředí se obdobné situace mohou týkat i osob ve vedoucích či seniorských pozicích. K otázce využití konkrétní podoby ombudsmanky v animovaném videu uvedla, že o této variantě vedli tvůrci kampaně rozsáhlou diskusi a že původně sama zastávala názor na použití generické postavy. Nakonec však převážila argumentace vycházející z praxe komunikace a PR, podle níž důvěra v instituci a její činnost vytváří především konkrétní osoba, která danou roli vykonává. Podle jejích slov lidé důvěřují především na základě osobní zkušenosti s jednáním konkrétní osoby, a proto považovala propojení sdělení s reálnou tváří za přínosné. Zároveň zdůraznila, že animované ztvárnění je karikaturní a že fakultní ombudssosoby nejsou pro běžné studující a zaměstnance snadno identifikovatelné.

Dr. Farkaš na tuto argumentaci reagoval tím, že podle jeho názoru samotný komiks či animace tuto osobní zkušenost zprostředkovat nemůže, zejména u studujících, kteří s ombudsmankou nikdy nepřišli do přímého kontaktu. Vyjádřil pochybnost, zda personalizace postav skutečně napomáhá budování důvěry u širokého publika, které s danými osobami nemá žádnou přímou zkušenost.

Ombudsmanka UK uvedla, že ombudsmanské pracoviště nemá k dispozici jedinou platformu, na níž by bylo možné systematicky oslovit všechny studující, a že se snaží budovat povědomí o své činnosti také prostřednictvím osobních vystoupení na akademických akcích, setkáních se studenty a zaměstnanci. Vyjádřila přesvědčení, že propojení sdělení s reálnou osobou dodává kampani autenticitu, kterou by fiktivní či uměle generované postavy postrádaly.

Dr. Farkaš uvedl obecnější poznámku k závěrečným obrazům kampaně, zejména k vyobrazení šťastných a spokojených lidí. Uvedl, že takové zakončení může v kontextu náročného a často toxického akademického prostředí působit provokativně či nepatřičně a že by podle jeho názoru bylo vhodné více reflektovat komplexnost a obtížnost reality, v níž se otázky sociálního bezpečí na univerzitě odehrávají.

A. Zdráhal vystoupil s doplněním k předchozí debatě o dosahu videospotů na sociálních sítích. Uvedl, že při zakládání nového profilu studentské kurie byl publikován jeden videopříspěvek ve spolupráci s UK, který dosáhl přibližně 30 000 zhlédnutí během jednoho týdne, přestože šlo o profil, jehož publikum na tento typ obsahu nebylo předem připraveno. Zároveň uvedl osobní poznámku, že jako student považuje otázku zobrazení konkrétní osoby ombudsmanky v animovaném videu spíše za okrajovou. Zdůraznil, že klíčové bude vyhodnocení zpětné vazby a že by uvítal její případné sdílení, neboť i studenty tento aspekt kampaně zajímá.

Bc. Berti následně doplnil obsahovou připomínku k otázce rovného a nerovného postavení postav v animovaném videu. Uvedl, že nepovažuje za šťastné vyobrazení kontrastu mezi plačící ženou v roli oběti a mužem, který její situaci řeší fyzickým kontaktem, jenž je prezentován jako jednoznačně pozitivní. Podle jeho názoru může i v takové situaci docházet k nerovnému vztahu a zneužití emoční zranitelnosti, což považuje za problematické zejména ve srovnání s předchozím vyobrazením vyučujícího v obdobné situaci.

Mgr. Šimůnek se vyjádřil k interpretaci počtu zhlédnutí videospotů. Uvedl, že cílovou skupinou kampaně jsou primárně osoby uvnitř UK, zatímco univerzitní profily na sociálních sítích sleduje i značné množství absolventů a veřejnosti. Dotázal se proto, zda jsou k dispozici statistiky, které by umožnily rozlišit, jaký podíl z celkového počtu zhlédnutí tvořila skutečně zamýšlená cílová skupina.

Ombudsmanka UK uvedla, že v tuto chvíli taková data k dispozici nejsou, neboť video bylo spuštěno teprve v pondělí a detailnější analytická data zatím nebyla shromážděna.

Mgr. Šimůnek dále vznesl dotaz k obsazení genderových rolí ve videospotech. Uvedl, že rozumí statistickému faktu, že se většiny řešených prohrěšků dopouštějí muži, nicméně se dotázal, zda opakované zobrazování mužů jako pachatelů ve všech videích nemůže vést k vytváření zjednodušujícího schématu. Navrhl zvážit, zda by alespoň v jednom z videí nebylo vhodné zobrazit porušení pravidel v odlišné konfiguraci, aby bylo zachováno větší vyvážení.

Ombudsmanka UK reagovala tím, že při přípravě kampaně bylo zvažováno mnoho variant scénářů, avšak výsledná podoba je vždy kompromisem daným tematickými, obsahovými i produkčními limity. Uvedla, že v případě blízkých vztahů by obrácení genderových rolí působilo značně neautenticky a neodpovídalo by realitě, s níž se ombudsmanské pracoviště setkává. Připustila, že existují i opačné případy, nicméně ty se podle jejích slov v agendě ombudsmanky vyskytují pouze výjimečně.

Dr. Farkaš doplnil, že takové případy přesto existují.

Ombudsmanka UK potvrdila jejich existenci obecně, avšak zopakovala, že se s nimi ombudsmanské pracoviště dosud nesetkalo. Dále uvedla, že původním záměrem bylo například obsadit v jednom z videí ženský hlas jako původce nevhodného jednání, nicméně tato změna by si vyžádala zásah do hotového audiovizuálního díla a znamenala by výrazné finanční a produkční náklady. Upřesnila rovněž, že identifikace postavy jako muže je v daném videu dána nejen hlasem, ale i textovými prvky a replikami herečky.

Dr. Jirkovský vystoupil s obecnější připomínkou k tématu blízkých vztahů. Uvedl, že jejich existence je nesporná, nicméně by očekával, že se univerzita k této problematice postaví především prostřednictvím systémových opatření, například opatření rektorky či revize etického kodexu. Zdůraznil, že samotný počet zhlédnutí nebo pozitivní reakce na sociálních sítích problém neřeší. Dotázal se, zda univerzita směřuje k přijetí celouniverzitního etického kodexu, který by blízké vztahy jasně upravoval nebo zakazoval, a proč kampaň neskončila právě u konkrétních normativních opatření. Zároveň upozornil, že vztahy se studenty mohou mít i mladší akademičtí pracovníci, nikoli pouze osoby ve vysokých vedoucích pozicích.

Ombudsmanka UK odpověděla metaforou lesa, v níž kampaň přirovnala ke klestění křovin, tedy k upozorňování na skrytá rizika prostřednictvím videí a doprovodných textů. Zdůraznila, že zpracování problematiky blízkých vztahů je časově i odborně velmi náročné, zejména s ohledem na omezené kapacity ombudsmanského pracoviště. Uvedla, že kancelář ombudsmanky již dokončila rozsáhlou rešerši etických kodexů veřejných vysokých škol, z níž vyplývá, že UK patří mezi instituce, které etický kodex v poslední době nerevidovaly. Zdůraznila, že revize etického kodexu je žádoucí a že ombudsmanské pracoviště se na ní rádo bude podílet, nicméně při současné agendě a personálním obsazení není reálné očekávat její kompletní přípravu v krátkém časovém horizontu.

Mgr. Konečný doplnil, že revize etického kodexu UK je již plánována v rámci harmonogramu změn vnitřních předpisů obsaženého ve strategickém záměru a je směřována na rok 2026. Uvedl, že kancelář ombudsmanky je jedním z míst, kde jsou nyní systematicky shromažďovány podněty, a že se předpokládá vznik první verze návrhu kodexu k připomínkování v průběhu následujícího půl roku.

Dr. Jirkovský reagoval poukazem na zkušenost MFF UK, kde byl etický kodex přijat bez rozsáhlých studií a složitých procesů, jako jasná formulace základů slušného chování. Kriticky se dotázal, zda je skutečně adekvátním vysvětlením zdržení skutečnost, že se na přípravě pracuje ve volném čase.

Bc. Berti následně vznesl otázku priorit. Uvedl, že pokud má ombudsmanské pracoviště omezené kapacity a zdroje, považuje za problematické investovat je do rozsáhlé kampaně, zatímco z provedené rešerše vyplývá potřeba přijmout konkrétní metodická a normativní opatření, zejména k problematice blízkých vztahů. Vyjádřil názor, že priority by v tomto ohledu měly být obráceny.

Ombudsmanka UK reagovala tím, že jednotlivé priority nelze stavět hierarchicky proti sobě, neboť mají rozdílné cíle a oslovují odlišné skupiny. Zdůraznila, že informování o rizicích plní nejen preventivní, ale i diagnostickou funkci, neboť kampaně a doprovodné texty motivují studující a zaměstnance k tomu, aby se ozývali a řešili vlastní situace. Uvedla, že systémová opatření, jako je etický kodex, jsou vždy krokem následujícím po pojmenování problému a že proces jejich přijetí je na celouniverzitní úrovni výrazně složitější než na úrovni jednotlivých fakult. Zároveň ocenila iniciativu MFF a uvedla, že její etický kodex může sloužit jako inspirace pro ostatní součásti univerzity.

Dr. Farkaš doplnil kontext přijetí etického kodexu na MFF, když uvedl, že prvotní impuls vzešel ze Studentské komory AS MFF UK a následně byl dopracován ve spolupráci s vedením fakulty. Zdůraznil, že etický kodex nemusí být výsledkem absolutního konsenzu, neboť jeho účelem je kultivace prostředí i v situacích, kdy se část aktérů s regulací neztotožňuje.

Ombudsmanka UK reagovala tím, že etický kodex vnímá především jako nástroj primární prevence a hodnotové identity instituce, nikoli pouze jako reakci na konkrétní problémy. Uvedla, že ačkoli oceňuje přístup MFF, sama by etický kodex koncipovala odlišně, s důrazem na detailní analýzu rizik a střetu zájmů. Závěrem zdůraznila, že největší hodnotu vnímá v tom, že fakulta téma otevřela a stala se příkladem pro ostatní součásti UK.

Mgr. Šimůnek vznesl dotaz na zajištění produkce videí v rámci kampaně. Zajímal se o to, kdo konkrétně videospoty zpracovával (zda šlo o externí firmu či jiné řešení), jak byla

produkce organizačně zajištěna a jaké byly její finanční náklady, přičemž připomněl, že se jedná celkem o čtyři videa.

Ombudsmanka UK uvedla, že informace k produkci a nákladům byly již v minulosti předány v podkladových materiálech.

Dr. Farkaš doplnil, že má k dispozici tabulku s uvedenými údaji, kterou obdržel od kvestora UK, a že ji může poskytnout.

Bc. Karban vystoupil s několika poznámkami k dosavadní diskusi. Uvedl, že z dlouhodobého hlediska by bylo vhodné posílit inkluzivitu kampaně, a to jak ve vyobrazení pachatelů, tak obětí nevhodného jednání. Současně uvedl, že do určité míry rozumí argumentu, že zobrazení konkrétní osoby ombudsmanky může posilovat důvěryhodnost sdělení. Zároveň však zdůraznil, že práce ombudsmanského systému je sdílena i s fakultními ombudsosobami a kontaktními osobami, a proto by podle jeho názoru mělo být do budoucna více patrné, že se jedná o širší systém, nikoli o činnost jediné osoby, byť není nezbytné, aby šlo přímo o zobrazení konkrétních osob. Dále uvedl, že situace, kdy se nevhodného jednání dopouští žena vůči mladšímu studentovi, není zcela nereálná, a připomněl, že i na jeho fakultě se v minulosti obdobné případy vyskytly. V návaznosti na debatu o blízkých vztazích doplnil, že problematika se nemusí týkat pouze hodnocení či známkování, ale může se projevovat i v dalších situacích, zejména ve střetu zájmů nebo v nevhodném nakládání s intimními informacemi. V této souvislosti uvedl konkrétní příklad z praxe své domovské fakulty, kdy akademický pracovník měl blízký vztah se studentkou a v okamžiku, kdy byl zařazen mezi hodnotitele její obhajoby, oznámil těsně před zahájením obhajoby, že ze sálu odchází s odůvodněním, že se studentkou udržuje intimní vztah. Bc. Karban uvedl, že v takové situaci by jako student vnímal veřejné odhalení intimní skutečnosti jako mimořádně nevhodné a zatěžující a že podobné projevy nejsou podle jeho názoru ojedinělé. Následně zdůraznil, že jedním z klíčových témat celé kampaně je budování důvěry a důvěryhodnosti institutu ombudsmanky a ombudsosob. V této souvislosti připomněl problém, který byl již v minulosti diskutován, a to otázku institucionální nezávislosti ombudsmanského úřadu. Uvedl, že vnímá jako problematické, že ombudsmanka je rozpočtově podřízena kanceláři rektorky (resp. kanceláři rektora), což může vyvolávat dojem možné tendenčnosti zejména v případech, kdy by mělo být řešeno nevhodné chování ze strany osob z vedení univerzity. Podle jeho názoru se obdobný problém promítá i na fakultách, kde jsou ombudsosoby často interními zaměstnanci, někdy i členy kolegia či vyučujícími. V situaci, kdy se student obrací na fakultní ombudsobu kvůli nevhodnému jednání ze strany akademického pracovníka, může podle jeho názoru vznikat oprávněný předpoklad podjatosti, neboť ombudsosoba je součástí stejného pracovního kolektivu. Bc. Karban proto vyjádřil názor, že by bylo vhodné omezit interní obsazování těchto pozic a směřovat k řešení, kdy budou ombudsosoby skutečně nezávislé, ideálně i mimo strukturu UK, aby byla zajištěna maximální důvěra v jejich nestrannost.

Ombudsmanka UK reagovala tím, že střety zájmů u ombudsosob jsou samostatným tématem, které ombudsmanské pracoviště průběžně otevírá s kolegy a kolegyněmi. Uvedla, že zřízení a obsazení pozic fakultních ombudsosob je v kompetenci děkanů a děkanek. Zdůraznila, že se nedomnívá, že by bylo nutné, aby tuto službu zajišťovaly výhradně externí osoby, neboť by mohl chybět potřebný vhled a porozumění akademickému prostředí. Současně však uvedla, že ombudsmanské pracoviště zásadně nesouhlasí s tím, aby ombudsosobami byly osoby v rozhodovacích pozicích, případně aby šlo o studenty

a studentky, kteří se nacházejí na opačném konci mocenského spektra. Uvedla, že univerzita se v této oblasti nachází v procesu učení a hledání vhodných modelů. Doplnila, že pokud studující identifikují možný střet zájmů u fakultních ombudsmanských osob, vždy mají možnost obrátit se přímo na ombudsmanské pracoviště na úrovni univerzity, které tyto případy přebírá. Zároveň však upozornila, že s rostoucím počtem podnětů napříč 17 fakultami a dalšími součástmi univerzity se tato agenda stává kapacitně velmi náročnou a že pokud by fakultní články systému fungovaly stabilněji a efektivněji, mělo by ombudsmanské pracoviště více prostoru pro systémovou práci.

Mgr. Konečný vystoupil se dvěma faktickými doplněními. Za prvé uvedl, že kancelář ombudsmanky není gestorem Etického kodexu UK a ombudsmanka není osobou, která etický kodex připravuje a předkládá; ombudsmanské pracoviště se k němu vyjadřuje a poskytuje podněty, avšak hlavní odpovědnost leží jinde, například u příslušných orgánů univerzity či právního odboru. Zdůraznil, že v této souvislosti není vhodné klást ombudsmance odpovědnost za proces, který může ovlivňovat pouze nepřímo. Také doplnil, že není statisticky pravdou, že by byly řešeny výhradně podněty týkající se mužů. Uvedl, že například z praxe etické komise vyplývá, že poměr řešených případů přibližně odpovídá demografickému a strukturálnímu poměru na UK. Toto doplnění uvedl s cílem zamezit zkreslení, které by mohlo vzniknout z předchozí části rozpravy.

Mgr. et Mgr. Čech reagoval na příklad uvedený Bc. Karbanem a upozornil, že v popsané situaci lze spatřovat i pozitivní prvek, neboť akademický pracovník otevřeně přiznal svou podjatost. Podle jeho názoru se jedná o dobrou praxi, která dosud na mnoha pracovištích UK nebyla samozřejmá. Dále uvedl, že je poněkud v rozpacích z rozsahu detailní debaty nad konkrétními audiovizuálními výstupy kampaně, neboť má za to, že by se komise měla primárně soustředit na strategické a koncepční otázky dané agendy. Vyjádřil přesvědčení, že ani přijetí nového opatření rektora či etického kodexu, ani samotná kampaň nemohou samy o sobě vyřešit hlubší společenské problémy spojené s obtěžováním a nevhodným chováním, avšak není podle něj namístě apriorně zpochybňovat význam kampaně. Zdůraznil, že za klíčové považuje téma institucionální nezávislosti univerzitní ombudsmanky a ombudsmanských osob na vedení univerzity a exekutivních strukturách. V této souvislosti připomněl, že v minulosti se objevily návrhy, aby byl univerzitní ombudsman koncipován jako samostatný orgán UK zakotvený přímo ve Statutu UK, nikoli pouze jako funkce zřízená opatřením rektora. Navrhl zvážit přijetí usnesení ve smyslu, že komise žádá, aby funkce univerzitního ombudsmana byla zakotvena jako orgán univerzity dle statutu, a tím byla posílena její nezávislost na členech kolegia rektora. Dále uvedl, že u tzv. monokratických funkcí je běžné, že jsou veřejně vnímány prizmatem osoby, která je vykonává. Jako analogii zmínil instituci veřejného ochránce práv, kde je obraz úřadu silně spjat s konkrétní osobou ombudsmana. V tomto kontextu považuje za legitimní, že je v kampani zobrazena konkrétní osoba ombudsmanky UK, neboť tato osoba funkci symbolizuje, a to jak v pozitivním, tak i případně negativním smyslu.

Bc. Karban v reakci na návrh usnesení uvedl, že jej považuje za vhodný, a navrhl zvážit jeho rozšíření také o otázku větší nezávislosti fakultních ombudsmanských osob. Konkrétně se dotázal, zda by nebylo účelné posílit jejich institucionální nezávislost tak, aby nebyly organizačně a rozpočtově podřízeny děkanům fakult, ale spíše navázány na centrální kancelář univerzitní ombudsmanky.

Mgr. et Mgr. Čech na tuto úvahu reagoval s tím, že situace na jednotlivých fakultách je velmi komplexní a navrhované řešení považuje za obtížně realizovatelné. Uvedl, že pokud jsou fakultní ombudssosoby financovány z rozpočtů fakult, bude jejich vztah k děkanům vždy určitým způsobem existovat. Podle jeho názoru by bylo spíše vhodné usilovat o vytvoření promyšlenější a jednodušší koncepce fungování fakultních ombudssosob na celouniverzitní úrovni.

Ombudsmanka UK doplnila, že na obdobném modelu, který byl v diskusi zmíněn, funguje Masarykova univerzita, kde existuje centrální rektorátní pracoviště poskytující servis všem fakultám. Uvedla však, že tento model je podmíněn většími personálními a kapacitními možnostmi dané instituce a že jeho plná aplikace na UK by vyžadovala zásadní systémové změny.

T. Kryl uvedl, že se chtěl zapojit do širší debaty, avšak s ohledem na čas se omezil na jeden konkrétní aspekt kampaně, a to její přítomnost ve fyzickém prostoru. Upozornil, že diskuse se dosud soustředila převážně na online prostředí, zatímco významná část kampaně probíhá také prostřednictvím plakátů, placek a dalších fyzických materiálů. Na základě své osobní zkušenosti z několika fakult uvedl, že na ETF je kampaň výrazně viditelná na všech patrech, což podle jeho názoru přispívá k tomu, že je téma více reflektováno a vyvolává diskuse mezi studenty i vyučujícími. Naproti tomu v prostorách FF, zejména v knihovně, ve vstupních prostorech či menzách, kampaň podle jeho zkušenosti téměř viditelná není, obdobně jako na MFF. Uvedl, že to považuje za škodu, neboť fyzická přítomnost kampaně v každodenním prostoru může vést k hlubšímu zamyšlení než pouhé setkání s obsahem v online prostředí. Navrhl proto, aby byla s fakultami otevřena debata o větší viditelnosti kampaně v jejich budovách.

Ombudsmanka UK reagovala tím, že ombudsmanské pracoviště nemá možnost kontrolovat, jakým způsobem jsou propagační materiály v jednotlivých budovách instalovány. Uvedla, že všechny fakulty obdržely shodné instrukce a doporučení ohledně umístění materiálů, a že je na jednotlivých fakultách, jak s nimi naloží. Doplnila, že ji nepřekvapuje, že některé fakulty k této formě kampaně přistupují méně aktivně.

T. Kryl upřesnil, že jeho cílem není žádnou fakultu kritizovat, ale reflektovat aktuální stav. Zdůraznil, že i na větších fakultách může viditelnost kampaně ve fyzickém prostoru posilovat důvěru studentů, neboť přítomnost materiálů v reálném prostředí může vytvářet dojem, že se mají na koho obrátit.

Ombudsmanka UK s touto poznámkou souhlasila a uvedla, že možnosti ombudsmanského pracoviště v této oblasti jsou omezené a spočívají především v důvěře vůči fakultám. Zároveň však vyjádřila vděčnost za tuto zpětnou vazbu a uvedla, že ji vnímá jako podnět k tomu, aby fakulty byly znovu upozorněny na význam fyzické přítomnosti kampaně v jejich prostorách. Doplnila, že i z její vlastní zkušenosti některé fakulty materiály aktivně využívají, zatímco jiné vůči podobným iniciativám dlouhodobě vykazují rezistenci.

Dr. Bičovský ocenil hlavní sdělení kampaně. Uvedl, že zpočátku měl pochybnosti o souvislosti mezi kampaní a tvrzením, že akademická obec začíná tématu více věřit, nicméně následně si uvědomil, že klíčovým přínosem kampaně je upozornění na to, že k nevhodnému chování skutečně dochází a že není ojedinělé. Poukázal na zkušenosti z akademického prostředí, kdy někteří akademici odmítají připustit existenci těchto

problémů nebo je bagatelizují, a připomněl konkrétní případy, kdy byla svědectví studentek interpretována jako účelová či pomlouvačná. Podle jeho názoru je proto zásadní pracovat s tím, aby akademická obec připustila realitu těchto jevů. Dále vznesl dotaz směřující přímo k osobě ombudsmanky, a to jakým způsobem je postupováno v situacích, kdy se ukáže, že obvinění je neopodstatněné nebo účelové, případně když je ombudsman využíván k poškození jiné osoby.

Ombudsmanka UK uvedla, že stížnosti na činnost univerzitní ombudsmanky jsou podávány rektorovi UK, zatímco stížnosti na činnost fakultních ombudssosob směřují k děkanům příslušných fakult. V této souvislosti uvedla příklad z praxe, kdy vedení fakulty relativizovalo nevhodné chování akademického pracovníka argumentem, že akademici nemají jiný prostor k navazování vztahů než pracoviště, což podle jejího názoru ilustruje nejen nedostatek víry v existenci problému, ale i jeho aktivní legitimizaci.

Mgr. Konečný krátce doplnil, že v případech stížností na postup fakultních ombudssosob či jejich činnost se problematikou často zabývá také příslušná komise, která tyto situace řeší v rámci svých kompetencí.

P. Lafogiannis vznesl dotaz týkající se produkce propagačních materiálů. Zajímal se o to, kdo zajišťoval tisk materiálů a z jakého důvodu byla anglická verze letáků a komiksů zastoupena v podstatně menším množství než česká verze.

Ombudsmanka UK odpověděla, že množství objednaných materiálů v jednotlivých jazykových verzích bylo stanoveno na základě objednávek jednotlivých fakult, a že je pravděpodobné, že kontaktní ombudssosoba na příslušné fakultě objednala menší počet materiálů v anglickém jazyce.

Návrh usnesení:

Komise pro třetí roli AS UK konstatuje, že kampaň prevence nevhodného chování na UK nesplňuje očekávaný minimální kvalitativní standard a žádá o její přepracování.

Hlasování: 6 (pro) – 0 (proti) – 5 (zdrž.)

Schváleno

Návrh usnesení:

Komise pro třetí roli AS UK žádá, aby funkce univerzitního ombudsmana byla dalším orgánem Univerzity Karlovy podle Statutu UK, se zajištěním nezávislosti na členech kolegia.

Hlasování: 11 (pro) – 0 (proti) – 0 (zdrž.)

Schváleno

5. Různé

Do bodu „Různé“ se nikdo z přítomných nepřihlásil.

Bc. Rafael Daniel Berti na závěr pozval přítomní na další zasedání Komise pro třetí roli AS UK, které se uskuteční dne 11. prosince 2025 od 15:00 hod. v Malé zasedací místnosti.

Zapsal: Jan Jirmus, tajemník Legislativní komise AS UK

Za správnost: Tereza Entlerová, předsedkyně Komise pro třetí roli AS UK